

Diskuse o Chartě 77 [úkoly]

Ladislav Hejdánek – Petr Uhl

◆ diskuse, česky, vznik: 1987 ◆ poznámka: v pražském bytě rodiny Hejdánků

◆ discussion, Czech, origin: 1987

Diskuse o Chartě 77 [úkoly] [1987]

[strojový, neredigovaný přepis – model Gemini 3 (flash/pro) – únor 2026]

--- (s1_cleaned.flac) ---

Jiný hlas: Zdá se mi opravdu, když jsem si přečetl tohleto, že bychom, to říkal Láďa tady, že bychom zbytečně dělali Hejlovi a já nevím nebo tomu Zelenému reklamu. A že bychom, to je taky důležité, si myslím, co říkáš ty, že naše počiny doposud byly hlavně a převážně pozitivní.

Přistoupit koneckonců, jako za těch deset let o nás mluvil škaredě kdekdo, od oficiálních státních činitelů počínaje a různými politiky na Západě nebo různými hnutími či směry na Západě konče. Myslím si, že přistoupit na takovouto téměř oficiální nebo velmi oficiózně vedenou formu polemiky je myslitelné, ale rozhodně by to nemělo být chytání za slovíčka nebo rozebírání jednotlivých citátů. Z toho důvodu mi ta osnova nepřipadala příliš šťastně zvolená. Nemělo by to být dementi. Neměli bychom říkat, co nejsme nebo co je nepravdou, nýbrž znovu důrazně se pokusit o publicitu toho, co jsme a co opravdu děláme. Hejdánek: Já bych nevyučoval teda určitě, že by eventuálně, v takovémto sboru, se reagovalo někde okrajově na falešné představy. To by bylo možné jenom malou poznámkou utrousit někde. A ta by mohla být třeba hned pod čarou. To by šlo. Ale víš, mně se zdá, že tu besedu dělat takhle, když promyslet si, já nevím, já jsem myslel na to, že by se hodilo, kdybychom připravili, to možná bude připravovat Vilém sám a někdo takový, ale kdyby se připravilo k desátému výročí opravdu třeba několik statí, které by ukazovaly ty jednotlivé aspekty té činnosti.

Já jsem v této věci už cosi odněkud zaslechl. Já jsem po poradě s mluvčími navrhl Vilémovi nebo položil takovou otázku, jestli by se neměla k desetiletí *Charty* udělat taková knížka, která by byla nepříliš tlustá a která by byla čtivá, která by měla šanci na to, že vyjde i v jiných jazycích. A která by měla zhruba takovou osnovu, že by tam byla jedna stať psaná zvenčí, při pohledu zdálky, jako třeba od *Skillinga* o desetiletí *Charty*, co se z *Charty* stalo, co znamená. Jedna napsaná tady. Pak že by bylo vybráno deset takových, řekněme, nejlepších dokumentů, co *Charta* za svůj život udělala z různých oblastí, aby se tam ukázalo spektrum jejích zájmů. A pak že by byla taková úplná bibliografie všeho, co opravdu vydala, jenom ty seznamy všech dokumentů s takovou stručnou popiskou, jak se to dělá od začátku do dneška s nějakým věcným rejstříkem.

On slíbil, že on by to víceméně dal tu knížku dohromady s takovým faktografickým nebo edičním doslovem. Což je takový nápad a on se dá všelijak měnit, ta koncepce té knížky. Ale jako knížečka, která by odpověděla komukoliv, ať zde nebo v zahraničí, na otázku, co vlastně ta *Charta* je a co vlastně těch deset let dělá.

Jiný hlas: Já si myslím, že v té předložené osnově jsou dvě témata důležitá a měla by být zodpovězena explicitně, víceméně pozitivně, nikoliv polemicky. Zprvce otázka dialogu, popřípadě spolupráce s mírovými hnutími a naší chutí, eventuálně překážek z jejich i naší strany, v případě jejich nechuti ke spolupráci nebo dialogu s dalšími skupinami na Západě, zvláště s takovými, které mají povahu občanských hnutí, nikoliv oficiálních stran nebo vládních míst a podobně. Například mám na mysli různá lidská hnutí křesťanská nebo *Pax Christi* a další v Itálii, s kterými v tichosti spolupracujeme a byla by hloupost v té spolupráci nepokračovat.

To je jedno téma, které by mělo být spíše s apelem na to, co ještě všechno by se tam mohlo udělat, než s nějakým ohrazováním se a bráněním se, proč to není zločin, že to děláme. A druhé téma, které mi také připadá závažné, je téma, jestli se represe přesunuly nebo nepřesunuly na katolické nebo křesťanské aktivisty. Já si myslím, že to je v podstatě pravda, ovšem s tím, že ta vysvětlení tam vůbec jsou hloupá. Navíc sama pravda takto vyslovená skutečnost staví na hlavu, protože tady by se dalo spíš mluvit o tom, že věřící se občansky aktivizovali.

Tudíž větší díl represí začal postihovat je, ale spíše jako občany, věřící občany, než pro jejich aktivitu ryze náboženskou. Což se zřejmě nedá vykázat, ale je pravděpodobné, že přímé represe za nějakou čistě náboženskou aktivitu, která nemá nic společného s publikacemi, *samizdaty* a podobně, se zmírnily nebo jsou mnohem ojedinělejší. Spíš se represe přesunuly právě proti těm aktivistům, kteří mají občanský

dosah.

Tato dvě témata bych navrhol v čemkoliv, co vznikne, diskutovat nebo uvést, protože jsou důležitá pro správný obraz situace jak v *Chartě*, tak v celé společnosti tady. Nicméně ne v nějakém hádání, nýbrž spíše poukázat na to, co je důležité. To totiž nedělá jenom Hejl nebo jenom ty výhradně mímské kruhy, to je v podstatě notorický omyl všech západních sdělovacích prostředků.

Hejdánek: Ano, právě. Co se týká toho druhého problému, tak tam je celá řada spekulací chronicky. V podstatě ta žurnalistika stojí na tom lechtání nervů, že někoho zavrou nebo udělají domovní prohlídky, to se prostě prodává. Tak jim to teď trochu chybí, a tak jako se zamýšlejí nad tím, kam se to přesunulo a proč, a zda je pravda, že Charta mlčí a tyto otázky naprosto notoricky jsou kladeny každým novinářem v otázkách a odpovědích, že ty vysvětlení jsou velmi kuriózní a většinou nesedí.

Jiný hlas: A ta první věc, to je věc právě zase se ještě vrátím k tomu Hejlovi, že upodivu jsem zaregistroval, že hodně lidí to slyšelo nebo slyšelo o tom, co on říkal, a v takové podobě, že Charta se teď spojuje nebo dokonce vstupuje do mírových západních mírových hnutí toho typu, o kterých tady Československá televize a *Rudé právo* referují jako o v podstatě promoskevských záležitostech. Tam jednak to není pravda zcela, Moskva má sama zájem na tom, aby ten obraz posouvala, že oni to dělají pro nás. A jednak ty hnutí, který to dělají, nějakým způsobem zase s námi nemají nic společného. Takže tam je několikery zmatek a lidi jsou z toho trošičku vyplašení, jestli to Charta opravdu udělala. Mně se na to ptal třeba jeden sekretář v práci, kterýho nepředstavili a říkali insp., kterýho neznám, vůbec nějaký z Kladna. Ptali se mě na to lidi v oddíle mého syna, když jsme jeli ze schůze rodičů, tak dva, jeden byl trochu informovanější, jeden ale méně, a ten toho Hejla interpretoval takto. Tady se automaticky předpokládá, což je zajímavý, na Západě nikoliv, ale v Československu se automaticky předpokládá, že Charta je antikomunistická, téměř krajně pravicová záležitost, orientovaná na Reagana a Thatcherovou a na Západ a na západní demokracii, v nejhorším případě na Beneše a Masaryka. A takže takováhle informace znamená určitý šok pro ně a znejistění.

To automatické předpokládání, to je velmi zajímavý. Já jsem se s tím setkal u učitelky, která se jmenuje Hakenová a se kterou můj syn měl konflikt. A ona ten konflikt interpretovala tak, že nám asi vadí její jméno. A já jsem se zeptal: „Vy jste příbuzná toho Josefa Hakena, sociálního demokrata, komunisty?“ A ona říkala: „Ano.“ A já povídám: „Proč by nám to mělo vadit?“ Fantaskní, že? Ale to je jenom tak na okraj, nechci odvádět od tématu.

No teď je otázka, jestli tedy tato dvě témata, která jsem já osobně viděl jako klíčová vedle tématu třetího, to znamená vnitřní struktura Charty, její poslání a její politické složení a politická orientace, tak tahleta tři témata jsem viděl ústřední pro tu předpokládanou besedu. Tak jestli třeba tato dvě témata, jestli o nich máme teď diskutovat, nebo jestli se k tomu někdo chce vyjádřit nějak písemně, nebo jestli mám udělat rozhovor třeba s jedním z vás, nebo co si myslíte, že by bylo vhodné.

Jiný hlas: Já jenom mám dotaz. To znamená, pokud by se potom někam dál...

Jiný hlas: No já jsem to chtěl především přepsat na stroje a chtěl jsem to vydat v *Infochu* jako v příloze. A pokud se týká toho pásku samotného, tak jsem se s vámi chtěl poradit a pokud byste s tím souhlasili třeba, tak bych ho třeba poskytl *Palach Pressu*, ale kdybyste s tím nesouhlasili, tak nikoliv. A ty lidi by měli k dispozici jenom ten autorizovaný záznam. Teď je otázka, jestli ten autorizovaný by se příliš lišil od tamtoho, jestli by se to dalo vymazat technicky, jestli by to někdo tady mohl provést podle toho autorizovaného záznamu a podobně, to jsou věci velmi technický. S tím, že ten *Palach Press* by to mohl poskytnout i té *Svobodné Evropě*, jsem si myslel, proč ne? Nebo poslat to tam i přímo bez *Palach Pressu*. Ale nebo jakkoliv, to by byla věc dohody. Základní ten smysl byl, když by kdokoliv měl jakékoliv výhrady proti tomu, tak jsem byl samozřejmě ochoten neuskutečnit nic z toho, s výjimkou toho prvotního záměru, to znamená zveřejnit to v *Infochu* po určité autorizaci od vás od všech.

Tyto dvě věci, obavy nebo rozpaky, s kterými se setkáváme uvnitř, se zdaleka nedatují od toho Hejla. Já jsem se v podstatě v celé druhé polovině loňského roku se vzrůstající intenzitou setkával s námitkami nebo s obavami, že ta Charta je už jaksi dokonale ovládaná a manipulovaná komunisty nebo

exkomunisty, a zda tedy ta orientace loňského roku, kdy nevyšly téměř žádné věcné dokumenty k vnitřní záležitosti kromě redakce toho právního, a naopak se Charta s poměrně značnou intenzitou vyjadřovala k různým záležitostem mezinárodním, k mezinárodnímu světu. Jsou to námitky typu toho zeleného, mítinků zelených, že to je namnoze zorganizováno a posunuto ještě někam dále. Tyto námitky přicházejí jak z katolického prostředí, tak ale i z prostředí zcela nekatolického a přicházejí především od nesignatářů neboli lidí velmi špatně informovaných o našem počínání, ale i od lidí velmi dobře informovaných nebo dokonce od některých signatářů z té existující strany. To aktivně brání, dokonce někteří z nich to, proč stojí stranou, zdůvodňovali právě tím, že dost dobře nemohou být na jedné lodi s takovými politickými tendencemi.

Já si myslím, že přes veškerou falešnost těchto námitek nebo obav něco na tom je. Na jedné straně bych je nerad jaksi hájil nebo se snažil analyzovat zdravé jádro, které obsahují, na druhé straně bych je ale nerad smetl se stolu prostě jenom tím, že bychom bohorovně zodpověděli nějakou dílčí otázku, třeba otázku dialogu s mírovými hnutími nebo vnitřní struktury Charty a předstírali, že takovéto námitky nebo obavy neexistují.

Jiný hlas: nebo že neexistují důvody, které je vyvolaly v život, třeba neoprávněně. Čili z tohoto hlediska, které tedy zvažuju tak dlouho, bych se domníval, že by opravdu bylo dobré, kdyby jakémukoliv vyjádření k těmto dvěma speciálním tématům předcházelo pozitivní vysvětlení, tak jak to navrhoval Jirka nebo do jisté míry Vašek, co ta *Charta* je, jaké politické nebo nepochitické, občanské nebo neobčanské cíle sleduje. Jakmile tedy dáme pozitivní deklaraci, tak ta pozitivní deklarace je svého druhu důstojnou odpovědí na námitky zleva i zprava. Jakmile tedy vstoupíme *in medias res* bez tohoto úvodu, tak je nebezpečí neuváženosti nebo je nebezpečí, že budeme...

Ještě nicméně k té *Chartě*, a toto všechno bylo řečeno loni v deseti výročních dokumentech tehdejších, byl jsi jeden z těch, kteří to podepsali, mluvčí, bylo to řečeno velmi důkladně. A natolik důkladně, že letos, když mluvčí se ujímali svého poslání, tak vlastně pocítovali, že nemohou už v tak krátké době jednoho roku nic říct. Já jsem dost překvapen tím, co říkáš, protože já jsem se opravdu s těmi námitkami setkal. Já jsem uvedl čtyři námitky, které za poslední dva roky jsem zaregistroval, to znamená v podstatě od tří let, a jenom zprostředkovaně jsem slyšel něco takového, jako říkáš ty, od jiných lidí, ale v daleko slabší podobě, v takových jenom poznámkách – no to víš, to se teď některým nelíbí, že je to tohleto. Ale že by byla nějaká kritika, nějaký větší odpor nebo deziluze v prostředí chartovním nebo na okraji, na periferii Charty, a to dokonce ve vícero prostředích, to je pro mě novum. To by bylo třeba možná říct, ale asi takové věci se mají říkat. Zaregistroval jsem už loni proti *Infochu*, že ano, toto, ale to zase ten *Infoch* byl odrazem, víš to sám dobře, toho, co bylo, toho chartovního života. Ten byl takový, byla *Pražská výzva* jako nejvýznamnější dokument loňského roku pomalu a byly reakce na *Pražskou výzvu*.

Jiný hlas: Která navíc nebyla chartovní.

Jiný hlas: *Pražská výzva*, *Charta* to vydala jako...

Jiný hlas: *Charta* ji uvedla ve známost. Ano, nicméně my jsme se potom seznamovali velmi stručně s těmi reakcemi na tu *Pražskou výzvu*. Jinak samozřejmě byl třeba ekonomický dokument loni, byl v Budapešti takový ten kulturní, bylo ještě nějaké pozitivní, ještě další, snad byli, já nevím, teď si nevzpomínám. Takže já se to dozvídám až teď, že taková situace je, a o to je snad vážnější. Ty námitky jsem zaregistroval taky, ovšem v mnohem větší míře jsem je zaregistroval v domácím prostředí. Ono záleží na tom taky, kdo se v jaké sféře pohybuje.

Jiný hlas: Právě, já jsem se v těch domácích taky zaregistroval, v různých privátních dopisech a tak byly dost výrazné tyhle, co říká Vašek.

Jiný hlas: V exilu jsem zaznamenal taky, už na tu *Nikaraguu* a na ten *Tichý oceán*, to byly právě ty, to ovšem je věc veřejná, na to jsme reagovali veřejně, v *Ústředním výboru* na to bylo reagováno.

Jiný hlas: Ale na tu *Nikaraguu* ne, ale na ten *Tichý oceán* ti mluvčí napsali, že [nesrozumitelné].

Hejdánek: Ale loni jsme ještě neslyšeli. Já k tomu nemám moc co říct. Především já se skoro nepohybuju nikde, takže já ty informace o tom, jak se reaguje, taky nemám, to jsou náhodilí návštěvníci. Čili já jsem

se s tím nesetkal taky doma. Venku, no tak to patří k věci ze začátku, protože ty akce u úředníků byly tak mohutné, no tak nejenom venku, ale i tady spousta lidí nevěděla pořádně, o co jde a už se hnali to podepsat, si mysleli, že se něco děje konečně a tak.

Tak celkem ten ohlas byl i venku dost jednoznačný. Ale ty kritické hlasy se začaly ozývat dost brzo a útoky všeho druhu. Vašek reagoval na jeden z prvních takových vážných útoků u *Pressnera*, to už jsou čtyři roky asi.

Jiný hlas: To už je v prachu.

Jiný hlas: Já jsem myslel před dvěma lety s tím *Pressnerem*.

Hejdánek: Před dvěma lety jsem to já napsal. No jo, ale to už bylo nějaký čas po tom, co to každopádně bylo publikováno dlouho po návratu z kriminálu. No tak já jsem si to prodloužil a měl dojem, že už je to delší dobu, a takže možná byly ještě nějaké v těch krajanských, například jsem měl od nějakých těch kanadských, co mají, teď nevím, jak se to jmenuje, tak tam jsem četl už taky, je to několik let, takové drobné dopisy, útoky, zesměšňování, ironizace a takové prostě tyhle.

Ale skutečně bych dal za pravdu Vaškovi, že rozdíl je v tom, že se to teď dostalo z těch krajanských plátků do těch u nás v Evropě, že je třeba vzít v úvahu, že tady došlo k nějaké změně. Ovšem mohlo dojít, teď bych udělal další krok, mohlo dojít, já si vzpomínám, když sem přišly ty dvě dámy z *Helsinki Watch*, jak byly velmi nespokojeny s tím, co jsem jim říkal, a pravděpodobně i co jim říkali jiní. Já jsem to registroval, poněvadž jsem s nimi mluvil tady, u toho nikdo jiný nebyl. Zároveň ovšem pro mě bylo neuspokojivé, co ony si představovaly, že tam budou dělat. Z *Helsinki Watch*, ale co ony budou *watchovat* samozřejmě, jak se tady plní *Helsinki*. To je taková věc a to jsem jim řekl a ony byly strašlivě nespokojeny, poněvadž si myslely, že to je evidentní věc, pro ně to byla samozřejmá věc. Z *Helsinki Watch* je taky ta paní Laberová.

Jiný hlas: Ano, ano.

Hejdánek: Já vím, ta tady taky byla, ta se snaží představit si o světě, od té doby se to trochu zlepšilo. Ale když tady byla poprvé, tak ji tolik neměli rádi, to jsme s ní měli vlastní zkušenost. Po rozhovoru, který byl loni, podepsali tu společnou *Nikaraguu*.

Jiný hlas: Ano, ano rozumím, ale to už je, když tady byla loni, tak byla výborná. Já jsem ji dřív neznal, až loni. Loni jsem s ní měl dlouhý rozhovor a měl jsem z toho velmi dobrý dojem.

Hejdánek: Já taky, dvě hodiny jsem mluvil anglicky.

Jiný hlas: Takže to byl moc dobrý dojem.

Hejdánek: Já uvedu ještě jiný případ, když tady byl jednak před tím pražským kongresem zástupce *IKW*, ten Wim Bartels, a potom na ten kongres, když přijeli ti hlavní, ten hlavní mluvčí, Faber, tak ta diskuse taky nebyla pro ně uspokojivá. Oni přišli, ale mohla bejt, když člověk úplně cejtí, že sem přijdou – odpustíte, že to rozšířím – za těchto okolností nelze očekávat jenom takový vzájemný porozumění a podporování, protože ty jejich motivy jsou tak odlišné od těch našich. Když tady bylo tak evidentní, že ten Faber sem přišel proto, on sem přišel s fotografem, chtěl dokument, že nepřijel jenom na pražské kongres, ale že přijel taky navázat kontakt s náma, protože tam uvnitř byl kritizován, že sem vůbec neměl jezdit.

Jiný hlas: Já jsem na dnešní večer pozval fotografa, jo, to je jenom tak na okraj.

Hejdánek: Třeba toto trochu dožral. Já ho chápu na jednu stranu. On samozřejmě musí myslet politicky a uvažuje, že musí to držet v rovině, toto strašný těleso lidí, který mají nejrůznější představy politický nebo špatný nebo vůbec žádný a jsou spojený jenom jednou nějakou takovou vágní myšlenkou, a teď on to nějak má držet dohromady. Čili on se pokouší všemi prostředky. No, ale copak my můžeme očekávat, že jednoznačně se nějak domluvíme s lidmi tohoto typu, i když mají nejlepší úmysly? Uvedl jsem jenom tyhle dva a bylo by možno pokračovat desítkama dalších. Čili je evidentní, že i nejenom u těch takovejch lidí, jako je třeba ten zelený, tam je úplně jasný, že zaujme *a priori* stanovisko a z toho pak to všechno vypadá nejistě. Tohle stanovisko, když si představím, tak já bych to mohl napsat za něj. Je to úplně prostě... tam nejsou žádné objevy, to je předem daný. Ale jsou i lidi slušní, myslej to vážně, upřímně, jsou přesvědčení, že je něco pozitivního, a stejně z naší perspektivy jsou úplně vedle. No tak za těchto

okolností dřív nebo později muselo dojít k tomu, že došlo k diferenciaci v těch názorech a v těch hodnoceních *Charty*. Čili je to úplně normální a není potřeba se zásadně o to starat. Něco jiného, když to prolejlá až takhle daleko, tak snad by k tomu mohlo být, ale zase uvažte, že se to nestalo nějakou takovou lavinní záležitostí, že to nedali do nějakých těch úvah, co obrážejí a tak dále, nýbrž že to je v podstatě nějaký ten *Infoch* čekal. No, přece ten furt ještě náhodu je na pokraji. Nemůžeme to přeceňovat ani za těchto okolností.

Jiný hlas: Mně říkal Ivan, že ten Hejl tam platí ve *Svobodné Evropě* za experta přes *Chartu 77*, protože je tam pomalu jako jedinej signatář. On tam teda ještě dělá Ivan Binar, ale ten tam dělá v redakci, ale ten Hejl tam dělá naplno jako jediný signatář *Charty* a jako expert na *Chartu* je branej. Já jsem byl čtyři dny v těch horách, kromě toho Hejla jsem poslouchal Schulze, Polného, toho Jehličku a to všechno byly komentáře. Schulz se svým poněkud sklonem k vizím, že tady je státní kapitalismus, že ta vládnoucí třída je vládnoucí třída a že jenom sociální revolucí se to může tady změnit. To tam v podstatě stále má tuhle tezi. On teda hovoří o tom státním kapitalismu. To jsou tóny, který jsou úplně jiný zase. Nebo zase někdo jinej tam ten marasmus, v kterým je tahle společnost, morální, nazval takovým vyčkáváním, takovým sebestažením, takovým uvědomováním si sama sebe, z kterého ta společnost opět vykročí kupředu. A to se nám snažil namluvit. Bylo to strašně podmanivé, takový sugestivní a dobře se to poslouchalo, protože ten, kdo to poslouchal a byl zalezlejší úplně v tom největším koutě, tak najednou slyšel, že dělá dobře, protože se připravuje na veliké věci a on se začal připravovat. Takže ne každý komentář je tam od věci. A o tý *Chartě* se tam tak občas zmíní a o *VONS*, tak v takovém spíš pozitivním smyslu. To byla jako jediná věc. Prosím vás, všimněte si ještě jedné věci, o který jsme tady nemluvili v té angličtině. Tady jsou celkem čtyři důvody toho, proč se údajně zmenšila ta represe. Tak oni to tady mají, že to je proto, že se právě stýkáme s těmi západními mírovými hnutími a se západoevropskými zelenými. To je nejvíc, toho Hejla ty zelený taky nejvíc trápěj, protože to tam pořád dává. A že se zdá, že ta represe je menší také proto, že to politické vedení... že mu není proti mysli, že my vlastně s těma lidma komunikujeme nebo že je podporujeme. Tady mají dokonce, že podporujeme nějaký politický strany, což je nesmysl. A vůbec je to nesmysl celý, protože přece *Charta* nemá žádnou jednoznačnou politiku zahraniční v uvozovkách a stýká se přesně s tím, kdo chce. A asi by se nestýkala s nějakým fašistama, i kdyby chtěli, ale pokud přijede ten Moynihan, no tak tam jdeme a poklábosíme. A když přijede někdo z doprovodu Brandta nebo Dumase, ale zase třeba Hauer, no tak prostě se s někým setkají. Kdyby sem jezdily delegace nějakých velkých buržoazních stran anebo *SPD*, kdyby *SPD* měla zájem o *Chartu*, jakože nemá, no tak by byly styky s *SPD*. Ale holt jsou styky se zelenými nebo s alternativními hnutími, protože jediní mají o nás zájem nebo těmi občanskými iniciativami. To tak je. Možná, že Vatikán má nějaký zájem diskrétní, to já nevím. Hejdánek: Ten Vatikán byste tam k tomu mohl jaksi přihodit.

Jiný hlas: Ne, já teď neříkám... on jim na to stejně stojí oficiální svět vlád, politických stran, já nevím, Apoštolského stolce, tak z téhle strany máme velmi málo příležitostí, abychom mohli někomu podat ruku.

Hejdánek: Ano.

Jiný hlas: Já mám konkrétní návrh, k tomu bychom to už museli nějak rozdělit ty úkoly, takže v Praze jsou čtyři k tomu v podstatě takovému sjezdu, raději k té středeční až nedělní debatě.

Hejdánek: Ano.

Jiný hlas: Co kdybychom udělali to, že by každý z nás čtyř si vzal jedno z těchto témat, která tady jsou takhle načrtnutá, a já se soustředím...

Hejdánek: Ano.

Jiný hlas: Já bych sebe vynechal, jestli můžeš. Já bych to skutečně, jestli to má být pro ten *Infoch*, tak já bych, jestli to tak myslíš, nebo také pro *Infoch*, já bych se tam montoval jenom jako člověk, kterej vás bude uvozovat.

Hejdánek: Já to dopovím ten rámec a potom neurazím, když naopak jdi dál, ale beze mě tam. Ano.

Jiný hlas: Právě tyhle čtyři tematické věci, které by vyjadřovaly vždycky osobní názor autora. Ano, že

bychom se po těch textech v pondělí příští týden, až si je vyměníme, sešli a uspořádali si – jo, to jsou ona ožehavá témata, ale my teď bychom nebyli nuceni polemizovat s nějakým panem Hejlem nebo zelenými, my bychom spíš ostatní tři se vyjádřili k názoru toho spoluautora, korigovali ho, prostě na tato čtyři témata, která takto vzniknou, k nimž vznikl nějaký věcný podklad, bychom uspořádali debatu.

Hejdánek: To vypadá velmi dobře. Pokud byste souhlasili, že by to mohlo být pro tu *Infoch*, tak já tam...

Jiný hlas: Témata, která jsem rozbil, tak je otázka dialogu s mírovými hnutími, a veškerého dialogu a spolupráce do zahraničí by sis vzal ty, kdybys s tím souhlasil. Pokus o stručné vytčení prioritních cílů v tom pozitivním slova smyslu, o co *Charta* usiluje, by sis vzal ty, pokud bys s tím souhlasil. Otázky organizace, respektive neorganizace v tom vnitřku *Charty*, co ta *Charta* může, nemůže a tak dále, by sis, pokud bys s tím souhlasil, vzal ty jakožto strážce čistoty chartistického řádu. To by mohlo nepřímo navazovat nebo polemizovat s těmi různými tabulkami mluvčích a s těmi nejrůznějšími nálepkami, které se objevily v nejrůznějších analýzách a s těmi nejrůznějšími pověrami. Taková ta nějaká vnitřní struktura *Charty* a její smysl, vlastní kořen, nejen ten povrchní a vynucený, tak to si myslím, že je opravdu vhodné a s mými názory nelze nesouhlasit. To by byly tematické otázky tedy k náboženským aktivitám a k represí vůbec, s věcmi s tím souvisejícími. Tak uvidíme tedy, jak se vám tento návrh a zároveň i to zajištění toho, že to bude připraveno, že každému tam bude jasno, o čem, k čemu se bude vyjadřovat, líbí. A že to taky, doufám, z kvalitní ta formulace, že bude ta připravenost natolik, že už bude pádnější, než kdyby to byla jen diskuse volná. No, pak už se budeme bavit o něčem vážnějším. Tady máme dobrou nápad. Je samozřejmě vymyslitelné, když by s tím souhlasil, že by v tom textu anebo ne v tom textu, ale v reakcích potom na ten text by někdo připomněl i tohle. Ano, to už se potom vždycky najdou způsoby, jak to může být. To je taky každému jasné, že by to bylo zbytečné, abychom si třeba už teď dělali názory k jednotlivým těm... Já předpokládám, že budu moci potom v příspěvku doplnit... No jistě, nějaké ty styky, anebo když se něco neví. A já bych zase třeba si dovolil aspoň ve formě těch otázek, no, v tom právě, když bude zůstat jeden pevný podklad, tak se potom mnohem lépe pracuje. Teď mi jde o otázku toho času. Tak tady by ses tedy ujal sjednání toho, abychom to dostali do těch materiálů. No, já to obstarám. To se postarám o ten objekt, o ten náš. No jasně, ale nicméně bychom měli stanovit termíny dva zhruba. Jednak na ty statě, ten rozsah taky zhruba stránka, dvě tři, asi spíš dvě tři. Já myslím do dvou tří stránek, když se to někomu povede napsat na stránku, tím lépe, ale myslím, že by to... A doba tedy, kdy to bude hotovo, a potom doba té diskuse té předpokládané desítky. Tak říkejte spíš kratší a záleží to na vás. Řeknete za týden, za týden to těžko je asi možné, to je moc pochybné. Následujících čtrnáct dní by něco bylo. Nicméně text vzniknout může. Takhle, já myslím, že ta druhá odpověď je jednodušší. Ta beseda stejně je zbytečná, abychom teď dohromady... Ale v zásadě by měla následovat tak týden po předání textu. A ty texty bych ponechal tři týdny, pokud tam to zasahuje do konce měsíce. No ano, ještě pár dní přes. Počítejme s tím, že tam několik málo, ty tři dny asi nebo dva dny chybějí do těch tří týdnů, tak do konce měsíce. Počítejme s tím, že v tom týdnu od čtyřicátého pravděpodobně budeme mít i dost práce. A to nevadí, na předání těch textů můžeme mít i dozor eventuálně. Dobře, dejme si tedy na ten začátek... A oni to nemají do Velikonoc, oni to mají do Velkého pátku, a ten je kdy, kolikátého? No jo, kolikátého je Velký pátek? Velký pátek bude osmadvacátého. Takže když si dáme do konce měsíce, že se ty texty mají vypracovat? No, to by šlo. Takže se tady můžeme sejít další sobota, druhého nebo třetího. Dejme tak do toho druhého, do toho pátku, co následuje po Velkém pátku. No tak jo. To znamená do pátku, co následuje po velikonočním pondělí, kdy je volnej pátek. Sobota devěťadvacátého, tam bude pracovní sobota myslím dokonce po velikonočním pondělí. To oni tak mívají ve zvyku. Velikonoční pondělí je jednatřicátého, že? No tak ten pátek potom. Tak ten pátek osmadvacátého. Ne, ne Velký pátek, nýbrž týden po Velkém pátku. Čtvrtého. Já tam samozřejmě... zase když to někdo bude mít dřív... Hele, u toho Petra, já jsem ti zapomněl říct, u toho Ivana na velikonoční pondělí to není, čili to nemá za čtrnáct dní, ale za měsíc u Ivana. Rozumím. Nejbližší příští přednášku máš, ale ta se nekoná za čtrnáct dní, ale za měsíc, protože za čtrnáct dní je pondělí velikonoční. Takže za čtrnáct dní po velikonočním pondělí? Za týden po velikonočním pondělí. Za čtrnáct dní po velikonočním pondělí, on to drží ten rytmus těch

čtrnácti dní. Tak. Vás já vídám velmi často, tak tam není problém dojít pro mě. Udělám si tam k vám zastávku. Já k tomu budu muset dojít, přestože jsi mi dával to jedno jméno. Ještě mně dneska došlo, já jsem prošel to, co jsem bral s sebou, kdyby náhodou. Ano, já to zase předám zpátky.

Hejdánek: Vemte si ty podklady zpět.

Jiný hlas: Já jsem si je tady chtěl nechat, jestli ta beseda proběhne, aby zbytečně nikomu... Ta beseda by potom byla asi ten týden po té schůzce. Já jsem jenom pro informaci Petra, jednatřicátého čtvrtý, ale jedenatřicátého jsem tady, přivezu ten svůj příspěvek, ale čtvrtého se nemůžu zúčastnit té besedy. Ty seš ve dvanáctkách? Ne, jedu do Slezska pro hrobové kameny. To tak říkáš veřejně. Já to mám fakt oficiálně objednaný přes telefon, ne osobně. Tak jsme domluveni. S vámi já se smluvím, čili s tebou, pokud nic nepřijde, tak v pátek, ten Velký pátek, tě navštívím.

Hejdánek: No, já občas, jak víš, bývám někdy, nebývám vždycky doma, protože taky pracuju.

Jiný hlas: No a já mám tu smůlu, že nemám telefon, takže nemohu zastihnout nikde nikoho.

Hejdánek: To je dneska problém nastal, že trubky jsou vyrezlý. Vy nemáte vodu?

Jiný hlas: My taky ne.

Hejdánek: Volal jsem do Karlína k Bařkům a tam voda je. Takže kdybyste chtěli, u nás je voda.

Jiný hlas: My máme vodu, pokud byste si chtěli nabrat, tak u nás voda taky je. U nás se ještě asi nepokazila.

Jiný hlas: No tak to u vás je voda.

Jiný hlas: No, já jsem se ještě asi v sedm jsem se sprchoval.

Jiný hlas: No, to je od dvanácti hodin.

Jiný hlas: U nás od tří, od tří odpoledne.

Jiný hlas: Tak já jsem u nás nebyl.

Jiný hlas: Tady už to bylo před dvanáctou. To znamená, že tam to dojde, támhle ty baráky tam dole.

Jiný hlas: Jak je to možný, že u vás to jede? Třeba taková inženýrka má vodu, nevíš?

Jiný hlas: No, tam v tý poloviční cestě mezi tebou a těma...